

Oorlog en Vrede

Planetaire invloeden op de beschaving

Martijn Bakker

Oorlog en vrede, de polariteiten van de beschaving. Niks is zo intrigerend op deze planeet als het fenomeen oorlog. We willen allemaal een vreedzaam leven, een fijne plek om te wonen, het liefste met wat eensgezinden in de buurt. Toch breken er met de regelmaat van de klok steeds weer nieuwe oorlogen uit. De hele wereldgeschiedenis, de Europese in het bijzonder, is een opeenvolging van grote en kleinere oorlogen. Waarom dit zo is, is een moeilijk te beantwoorden vraag, die ik laat rusten. Wat ik wel wil laten zien is dat er verband bestaat tussen oorlog en vrede, en de bewegingen van de planeten in ons zonnestelsel.

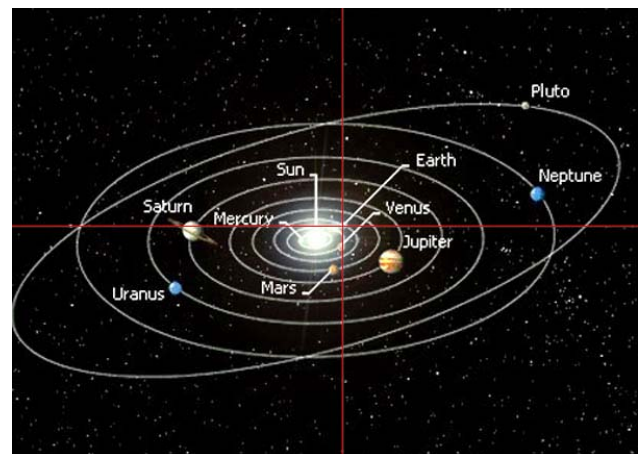
Een aantal jaren geleden kocht ik het boek "Golven; planetaire invloeden op de beschaving; 600 v.Chr.-2.000 A.D", van ene Robert Doolard Hierin beschrijft hij 2600 jaar geschiedenis gekoppeld aan de loop van de planeten van ons zonnestelsel. Aanvankelijk was ik er nogal sceptisch over, en liet ik het ongelezen in de kast staan. Ik leende het uit aan een ervaren astroloog. Deze weigerde om het te lezen, omdat er niks van kon kloppen. Een nogal merkwaardige houding, vond ik. Er bleek medio jaren '80 een ware hetze gevoerd te zijn tegen dit boek toen het uitkwam, door een vooraanstaand astroloog. Het belangrijkste tegenargument was dat je de posities van de buitenste planeten; Neptunus en Pluto, niet zomaar tot eeuwen terug uit kon rekenen. De astroloog aan wie ik het boek te leen gaf, hanteerde ditzelfde argument, en las het boek daarom dus niet. Ik wil hiermee maar aangeven hoe een bekrompen houding en de mening van één vooraanstaand persoon in een bepaald vakgebied je kunnen afhouden van buitengewoon interessant onderzoek. De kritiek was in zoverre terecht, dat het in die tijd niet vaststond welke posities de buitenplaneten (efemeriden genoemd) in vroeger tijden innamen. Robert Doolard geeft dit ook zelf aan in het boek. Maar voor de recentere perioden kloppen de efemeriden in ieder geval wel. Hier is er duidelijk sprake van synchroniciteit tussen oorlog en vrede en de planetaire bewegingen. En wel op verbluffende wijze.

Uit berekeningen eind jaren tachtig van de NASA, bleek al dat de efemeriden van Doolard heel aardig klopten.

Alleen voor het jaar 1.000 waren er wat kleine verschillen, die nu uiteraard gecorrigeerd zijn.

Het is wetenschappelijk niet hard te maken dat de golven-theorie klopt, maar de uitkomsten zijn wel zo frappant dat je mag spreken van baanbrekend onderzoek. De geschiedenis is natuurlijk zelf geen harde wetenschap. "De" geschiedenis als zodanig bestaat niet, een aantal gebeurtenissen ligt vast en de rest is interpretatie. Daarom kun je er ook niet zo maar wetenschappelijke, in de zin van natuurwetenschappelijke, onderzoeksmethoden op los laten.

Uiteindelijk las ik het boek dus zelf, en was meteen diep onder de indruk. De basis van de golven-theorie is buitengewoon simpel, maar de implicaties zijn duizelingwekkend. Als je alleen naar de 20ste eeuw kijkt zijn de verbanden zo treffend, dat je de theorie op zijn minst een kans moet geven.

Golven

De basis van de golven-theorie zijn de bewegingen van de vijf buitenste planeten t.o.v. elkaar. Dus Pluto, Neptunus, Uranus, Saturnus en Jupiter.¹ Dit zijn allemaal cyclische

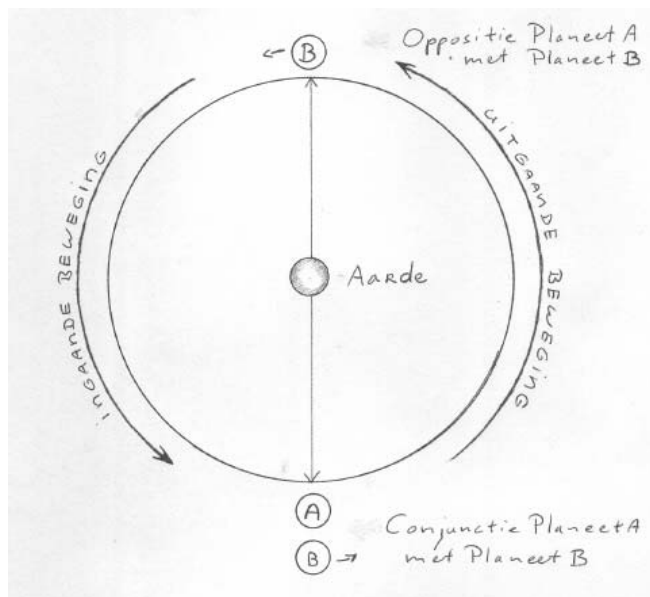
¹ De planeten: omlooptijd door de Dierenriem; kernbegrippen

Pluto; 248 jaar; macht, (innerlijke) kracht, transformatie, seksualiteit, overlevingsdrang, vernietiging én wederopstanding, de onderste steen moet boven, vulkaan.
Neptunus; 165 jaar; grenzeloosheid, oplossen, alles is één,, inspiratie, bezieling, zwakte/zwakkeren, mededogen, Liefde, beelden,dromen, illusies, vervormend, oceaan.
Uranus; 84 jaar, vernieuwing, plotselinge verandering, explosief, revolutionair, vrijheidsdrang, emancipatie, technologie, intens, flitsend, elektrisch, nu!, bliksem.
Saturnus; 30 jaar, structuur,gezag, gevestigde orde, ervaring, behoudend, geremd, afwachtend, materialistisch, vormgevend,ouderdom, chronologische tijd,het verleden, berg.

bewegingen. De langzaamste cyclus is die tussen Pluto en Neptunus en duurt 492 jaar. De kortste is die tussen Saturnus en Jupiter, en duurt 20 jaar. Als we als beginpunt de samenstand nemen van bijvoorbeeld Jupiter en Saturnus, dan duurt het 20 jaar voordat ze weer samen staan. Voor alle standen geldt het geocentrische gezichtspunt, dus hoe wij de planeten waarnemen vanaf de Aarde gezien. Jupiter gaat sneller dan Saturnus en beweegt zich gedurende 10 jaar steeds verder van Saturnus af. Dit wordt een uitgaande beweging genoemd. Na 10 jaar staat Jupiter precies tegenover Saturnus; in oppositie. Daarna beweegt Jupiter zich gedurende 10 jaar weer naar Saturnus toe tot de volgende samenstand. Dit wordt de ingaande beweging genoemd. Deze 2 bewegingen hebben tegengestelde kwaliteiten, en gelden voor alle cycli tussen planeten.

Uitgaande beweging: Tendens van ontspanning, groei en bloei, vooruitgang

Ingaande beweging: Tendens van spanning, stagnatie, achteruitgang, conflict

De grondslag om op deze manier naar de planeten te kijken werd gelegd in de Tweede Wereldoorlog, door twee Franse astrologen; Henri Gouchon dacht als eerste aan het mogelijke verband van de cyclische bewegingen van de buitenplaneten met het verloop van de geschiedenis. André Barbault heeft zijn onderzoek herontdekt en in de publiciteit gebracht, met wat eigen aanvullingen. Zij vroegen zich af waarom astrologen deze wereldcrisis niet hadden zien aankomen (was ook lastig want Pluto was nog maar pas ontdekt in 1930). Robert Doolaard heeft deze ideeën verder uitgewerkt tot een werkbare theorie door

Jupiter; 12 jaar, groei, expansie, geloof, religie, wijsheid, vertrouwen, optimisme, de toekomst, horizon.

eigen ontdekkingen en onderzoek. De ontwikkeling van de golven, zoals hieronder wordt uitgelegd, is zijn bijdrage.

De sleutel om deze cycli aan de geschiedenis te koppelen, is het combineren van de bewegingen van de vijf buitenplaneten t.o.v. elkaar. Er ontstaat dan een heel spectrum van ingaande en uitgaande bewegingen. Variërend van alle bewegingen uitgaand tot alle bewegingen ingaand. Beide uitersten komen weinig voor. Maar de algehele tendens voor een periode is veelal één van beide richtingen. Doolaard gebruikt daarvoor vier cyclische indicatoren. (Zie achterin voor grafiek)

- De Uranus-golf: De grote lijn wordt bepaald door de positie van Uranus t.o.v. Pluto en Neptunus. Deze bestrijkt een periode van ongeveer 140 jaar, de meest linkse lijn in de grafiek; nieuwste geschiedenis, de Uranus-golf genoemd.

- De Saturnus-golf: Voor de middellange termijn, zo'n 20 jaar, kijken we naar de positie van Saturnus t.o.v. Pluto, Neptunus en Uranus. Dit is de Saturnus-golf, de middelste groene lijn in de grafiek.

- De Jupiter-golf: De kortste golf is de Jupiter-golf, die 10 tot 15 jaar bestrijkt, de linker rode lijn in de grafiek. Dit zijn de posities van Jupiter t.o.v. de andere vier.

Deze drie worden in de grafiek naast elkaar gegeven. De vierde golf staat niet in de grafiek, omdat de golfslag hiervan heel lang duurt.

- De Neptunus-golf: Heeft een cyclus van 492 jaar, de positie van Neptunus t.o.v. Pluto, deze is nu langdurig uitgaand (van 1895 tot 2140). Bijzonder is dat de ontspanningsaspecten tientallen jaren aanhouden.

Wat direct opvalt is, dat hoe korter de golfbeweging hoe grilliger het verloop, en hoe directer het verband met de gebeurtenissen op Aarde.²

² De overige hemellichamen blijven hier buiten beschouwing. Voor de binnenplaneten; Mercurius, Venus, Mars, en de Zon en de maan, geldt dat ze veel te snel bewegen om ze in de golf-bewegingen praktisch in te passen (omlooptijd 2 jaar of minder). Maar ze spelen natuurlijk wel een rol in het geheel. Het zou vooral interessant zijn om naar de cyclus van Mars te kijken, van oudsher de planeet van oorlog. Zijn omloop is krap twee jaar, zodat hij gemiddeld om het jaar van karakter (stijgend of dalend) verandert. Als de Mars-golf toevallig sterk begint te dalen, als de andere golven ook net dalen, kan dit een extra impuls geven richting spanning/oorlog, stel ik me zo voor.

Naast de klassieke planeten, hebben we tegenwoordig ook nog een heel arsenaal aan recent ontdekte hemellichamen. Dat zijn er inmiddels zo veel, dat er nu een discussie is losgebarsten over wat we nu eigenlijk een planeet moeten

Met de drie golven overzichtelijk naast elkaar is het makkelijk om ze te combineren. In de grafiek zijn die perioden gearceerd waarbij de golven dezelfde tendens vertonen. Onderbroken streepjes: alle golven dalen (de planeetbewegingen zijn voornamelijk ingaand), de tendens is spanning en stagnatie. Ononderbroken strepen: alle golven stijgen (de planeetbewegingen zijn voornamelijk uitgaand) de tendens is ontspanning en groei. In de 20ste eeuw springen er zo drie perioden uit. De periode 1911-1916, waarin de Eerste Wereldoorlog uitbrak. De periode 1936-1944, de Tweede Wereldoorlog. En de periode 1996-2003, een periode van ongekende economische groei en optimisme. Natuurlijk zult u zeggen tot 2003?..... 2001 zult u bedoelen. Inderdaad, deze golven zeggen dan ook niet alles. Het zijn tendensen. Een verdere verfijning vindt plaats door te kijken naar de onderlinge aspecten van de buitenplaneten.³ Deze periode werd ingeleid door de conjunctie van Neptunus en Uranus rond 1993 (de stip), die een sterk vernieuwende impuls gaf. Net als de conjunctie van Pluto en Uranus dat deed rond 1965,

gaan noemen. Volgens de definitie van vorige week (16/08/06) was Pluto opeens een dubbelplaneet met zijn "Maan"; Charon. Deze week (26/08/06) heet Pluto opeens een "dwergplaneet" te zijn! Ik denk dat Doolaard zich terecht beperkt heeft tot de hoofdlijnen; deze vijf planeten, waarvan de sterke synchroniciteit met de aardse gebeurtenissen reeds aangetoond is. De klassieke planeten gaan te snel, en van de overige hemellichamen zijn er gewoon te veel en is er verder nog te weinig over bekend. Wat Pluto betreft, in de astrologie blijkt uit ervaring dat Pluto de planeet is met de sterkste kracht van allemaal, wat de astronomen er verder ook over mogen beweren.

Naast de planeetachtige hemellichamen zijn er nog andere kosmische factoren die van invloed zijn op de gebeurtenissen op Aarde, zoals de Zwarte Lichten (*zie artikel Nieuwe astrologie voor een introductie*), en de positie van de Aarde t.o.v. de sterren en de Melkweg; zoals bijvoorbeeld in de Maya-kalender tot uitdrukking komt.

Het is duidelijk dat er op dit gebied nog voldoende te onderzoeken valt.

³ Aspecten: In hun rondgang door de dierenriem komen de planeten steeds in andere posities t.o.v. van elkaar te staan. Van bepaalde verhoudingen, hoeken genoemd, gaat een sterke werking uit. Dit worden aspecten genoemd. Deze kunnen werken als spannend of als ontspannend. Spannings-aspecten zijn het vierkant; afstand 90 graden, de oppositie; 180 graden (rode stippen), het halve vierkant; 45 graden en het anderhalf vierkant; 135 graden. In de tabel zijn deze rood weergegeven. Ontspannings-aspecten zijn de driehoek; 120 graden en het sextiel; 60 graden. In de tabel blauw. Het krachtigste aspect is de conjunctie oftewel de samenstand van planeten en geven een sterke impuls voor die periode, ze kunnen beide kanten opwerken, (de blauwe stippen)

alleen was die wat heftiger. Rond september 2001 maakte Saturnus een spanningsaspect met Pluto, een oppositie, die deze periode bekorte. Maar de invasie van Irak vond precies plaats op het omslagpunt van Jupiter-golf in 2003. Voor oorlogen in het algemeen geldt, dat je ze makkelijk kunt beginnen maar dat het eindigen van een oorlog een stuk lastiger is. De Eerste Wereldoorlog hield dan ook niet keurig op in 1916, maar pas in november 1918. In deze periode was er van maart 1915 tot november 1918 nog eens een sterk spanningsaspect actief tussen Pluto en Uranus (een anderhalf vierkant die zeldzaam lang aanhield), die de duur van de oorlog verder oprekte. Bovendien bleef de Jupiter-golf dalend tot in 1918.

Robert Doolaard heeft alle grotere oorlogen (meer dan 1.000 doden); 491 stuks, onderzocht in de periode 1500-1990, en gekeken naar het verband met de golven. In totaal vielen er in al deze oorlogen 135 miljoen doden. (Bron: "Wars and War-related Deaths, 1500-1990", door W. Eckhardt)

De belangrijkste conclusies:

- Kleine oorlogen breken op elk (on)gewenst tijdstip uit, ongeacht de golfbewegingen.
- Hoe heftiger de oorlog qua aantal doden, hoe groter het verband met de golven.
- Van het totale aantal doden in alle oorlogen, valt 89 % in oorlogen die beginnen tijdens de dalende Jupiter-golf.
- Er zijn 22 mega-oorlogen geweest met elk meer dan 1 miljoen doden, hierin zijn 82 % van alle doden uit al die 491 oorlogen gevallen. 20 van de 22 megoorlogen braken uit tijdens de dalende Jupiter-golf.
- 97 % van alle doden uit de 22 mega-oorlogen vielen in die oorlogen die begonnen tijdens de dalende Jupiter-golf.
- 75 % van alle doden uit de 22 mega-oorlogen zijn gevallen in die oorlogen die begonnen toen alle 3 de golven daalden. Hetgeen maar gedurende 9 % van de tijd het geval was.
- Opvallend is dat het verband tussen grote oorlogen en de golven in Europa sterker is dan in de rest van de wereld.

De Pluto - Neptunus cyclus

Naast de cyclische bewegingen van de buitenplaneten t.o.v. elkaar, zijn de onderlinge aspecten tussen hen van groot belang. Vooral die tussen Pluto, Neptunus en Uranus. Eens in de 4.000 jaar staan ze alle drie samen. de laatste keer rond 575 v. Chr. Een interessant moment in de geschiedenis, het begin van een nieuw tijdperk dat tot op

de dag van vandaag voortduurt. Een aantal van de grootste geesten die de mensheid heeft gekend, ziet rond die tijd het levenslicht; Lao Tse, Pythagoras, Zarathoestra, Boeddha en Confucius. Niet de minsten, stuk voor stuk grondleggers van de beschaving, onze beschaving. Bovendien keurig verspreid over de toen bekende beschaafde wereld. De volgende samenstand vindt pas plaats rond 3367, waarna de cyclus weer rond is.

De cyclus van Pluto en Neptunus duurt 492 jaar. De laatste samenstand was rond 1892. Met deze cyclus is iets merkwaardigs aan de hand. Doordat de baan van Pluto sterk elliptisch is verloopt de cyclus zeer onregelmatig. Er zijn hele stukken bij dat beide planeten ongeveer even hard gaan, dit veroorzaakt een status quo in hun onderlinge verhoudingen. Op andere stukken bewegen ze zich met duidelijk verschillende snelheden. Het toeval wil, of moeten we het de voorzienigheid noemen, dat de periodes waarin ze gelijk opgaan, precies die periodes zijn waarbij ze ontspanningsaspecten met elkaar maken (sextiel en driehoek (zie noot 3)). En in de periodes dat Neptunus duidelijk sneller loopt dan Pluto vinden de spanningsaspecten plaats. Hierdoor duren de perioden van ontspanning relatief lang; bijna een eeuw, en zijn de perioden van spanning relatief kort; meerdere jaren. Dit is geen vast gegeven, maar geldt specifiek voor dit tijdperk. Over zo'n 3.000 jaar zullen juist de spanningsaspecten lang aanhouden, en zo'n 7.000 jaar geleden was dit ook het geval. Het fenomeen van de lang aanhoudende ontspanningsaspecten begint ergens in het 2e of 3e millennium v.Chr. Doolaard noemt dit de Neptunus-golf, naast de grafiek weergegeven als Neptunus-Pluto aspecten. De verticale blauwe lijn geeft aan over welke periode het sextiel-aspect actief is, waar het sextiel staat (het sterretje) is het aspect exact.

Een nieuwe Renaissance?

Vanaf het einde van de Tweede Wereldoorlog hebben we een langdurig sextiel wat actief is tot 2040. Deze geeft een positieve grondtoon aan deze hele periode. Met uitzondering van de periode 1995 -2010 als de afstand tussen Pluto en Neptunus even te groot wordt. De beste periode voor de mensheid is wanneer alle drie de golven positief zijn, en er een langdurig ontspanningsaspect wordt gemaakt tussen Pluto en Neptunus. Dan is de tendens ontspanning, vrede en bloei. Dit was bijvoorbeeld het geval tijdens de Renaissance en de Pax Romana. De laatste keer dat we zo'n periode hadden was 1720 -1733 tijdens de Rococo en het begin van "de Verlichting", dit was een relatief korte periode waarin alle 4 de golven ontspannend waren. Tijdens de Renaissance duurde die ontspanning relatief lang, toen was bovendien ook Neptunus uitgaand. Vanaf ongeveer 2010 wordt het langdurig (uitgaande) sextiel weer actief, en worden alle golven stijgend, vanaf 2025 tot 2042 staan alle golven op

ontspanning, vrede en bloei. Deze periode is zelfs nog iets positiever dan toen, omdat Uranus, Neptunus en Pluto onderling ontspanningsaspecten gaan maken van 2025 t/m 2030. Zo'n postieve astrologische periode heeft zelfs nog nooit eerder in de (moderne) geschiedenis plaatsgevonden! Een nieuwe Renaissance volgens Doolaard. Maar voor het zo ver is hebben we nog een hobbel(tje?) te nemen. Rond 2012 is er nog een sterk spanningsaspect tussen Uranus en Pluto (een vierkant), maar daarna volgt een prachtige periode waarin de buitenplaneten ook nog onderling mooie ontspanningsaspecten gaan maken in de periode 2025-2030.

Het doet mij denken aan de Maya-kalender: een omslag rond 2012 en daarna een nieuw tijdperk van positiviteit en vooruitgang. Een periode van spirituele verlichting? De wereld zal dus niet vergaan, maar juist opbloeien!

Literatuurlijst

André Barbault (2004) *Introduction à l'astrologie mondiale*, Éditions du Rocher, France.

Robert D. Doolaard (1986) "Golven, planetaire invloeden op de beschaving 600 v.C. – 2000 AD", Ankh-Hermes. Deventer. *Het is de bedoeling dat er opnieuw een uitgave komt in Nederland, maar dan verder uitgewerkt en met betere grafieken dan de versie van 1986. Maar de zaak is nog niet rond op dit moment. Als u mij een mailtje stuurt, hou ik u op de hoogte wanneer het zover is.*

Robert D. Doolaard (1993) "Golven en Oorlogen 1700-1992", Symbolon Vol. 3. No. 4, pp 3-12. Hamaker, Amstelveen, *Astrologie in Onderzoek* Vol. 8, No 1, pp. 15-22. Heukelom, Amsterdam. De Engelse versie; "Waves of War", is te vinden op: <http://foundationforthestudyofcycles.org/>, het wachtwoord: CM2006-1.

Robert D. Doolaard (1997-2001) "Universele Geschiedenis, Een overzicht van 3000 jaar met de PL, NE, UR, SA and JU golven en aspecten", voorzien van de belangrijkste culturele en politieke notities (280) voor het tijdvak 620 BC tot 2400 AD., gepubliceerd en gedrukt in kleur door de auteur.

Robert D. Doolaard (2006) "Waves of Wars 1500-2000", extended edition, Foundation for the Study of Cycles, Vol. 57, No. 1, Albuquerque, New Mexico, USA.

William Eckhardt (1991) "Wars and War Related Death 1500-1990", gepubliceerd in *World Military and Social Expenditures 1991*, Lenz Peace Research Laboratory.

Z.o.z voor grafiek

VI - 1

NIEUWSTE GESCHIEDENIS

